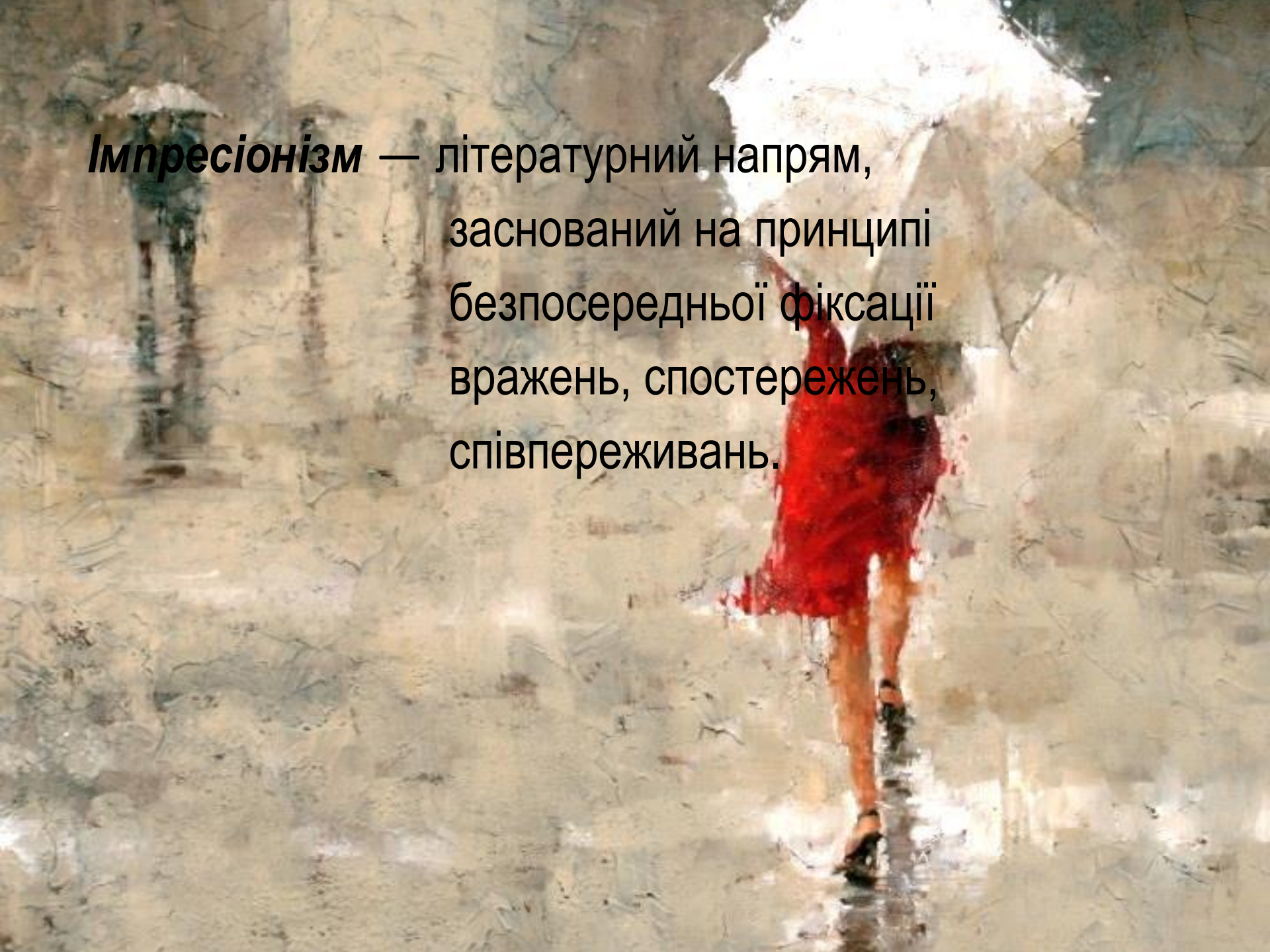

Імпресіонізм

*Виконала
Учениця 10-А класу
Томас Арина*

Імпресіонізм — літературний напрям,
заснований на принципі
безпосередньої фіксації
вражень, спостережень,
співпереживань.

Історія

Імпресіонізм розвивається в останній третині ХІХ — на початку ХХ століття. Спершу він виник у французькому живописі: у 1874 році в Парижі серед інших творів експонувалася картина Клода Моне «Враження. Схід сонця» («Impression. Soleil levant»). А в 1877 році група художників (К. Моне, О. Ренуар, К. Піссарро, Е. Дега, А. Сіслей) «добровільно» приймає назву «імпресіоністи» та починає видавати журнал «Імпресіонізм».

Під впливом імпресіонізму в живописі згодом з'являється імпресіонізм у скульптурі (О. Роден), музиці (М. Равель, К. Дебюссі, О. Скрябін, І. Стравинський), театрі (А. Шніцлер, Г. Гофмансталь). Наприкінці XIX століття імпресіоністичний стиль охоплює також і літературу. В ній він не становить окремої школи, як у живописі, однак принципи й засоби імпресіонізму використовують у своїй творчості письменники різних країн.

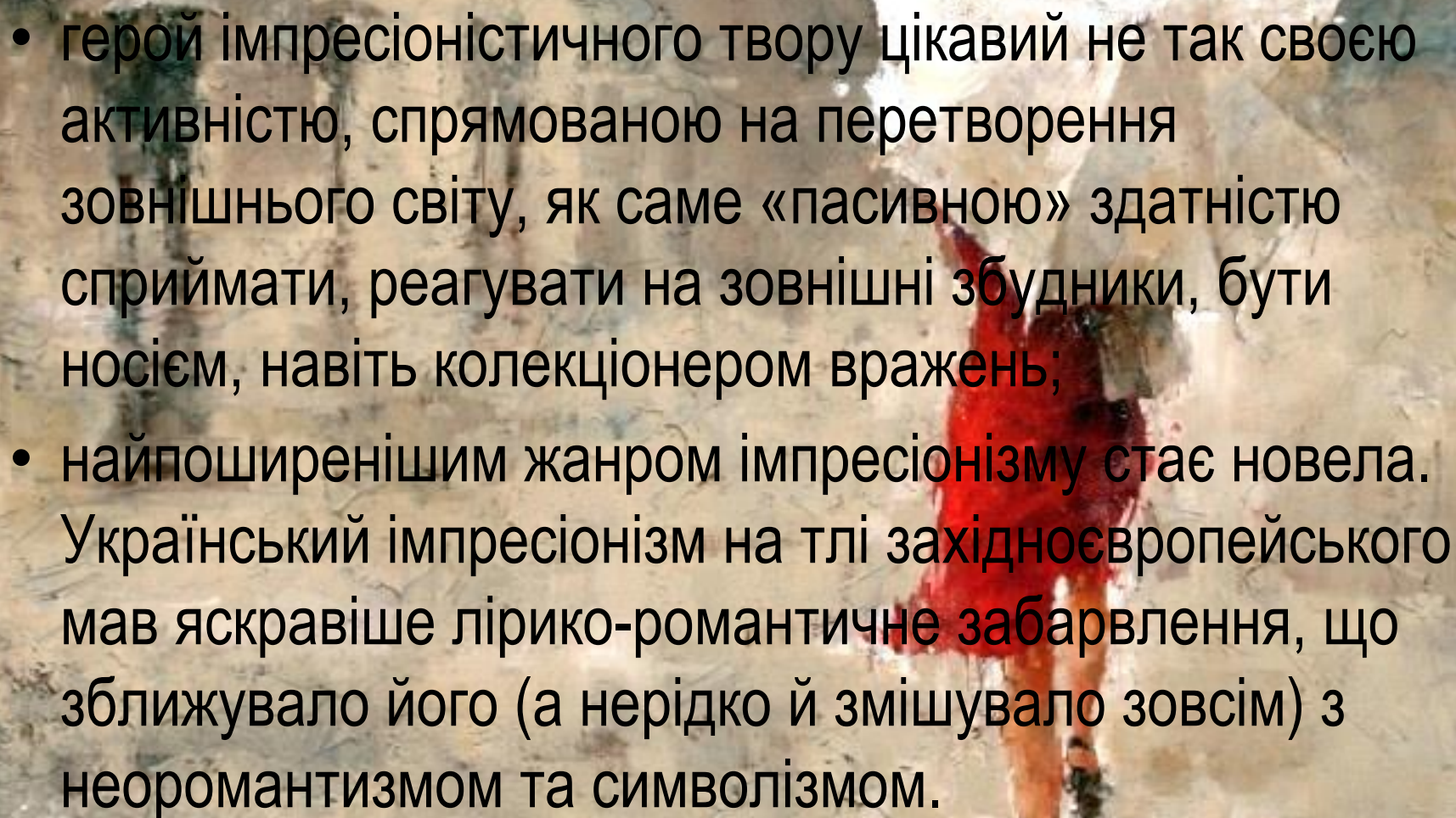

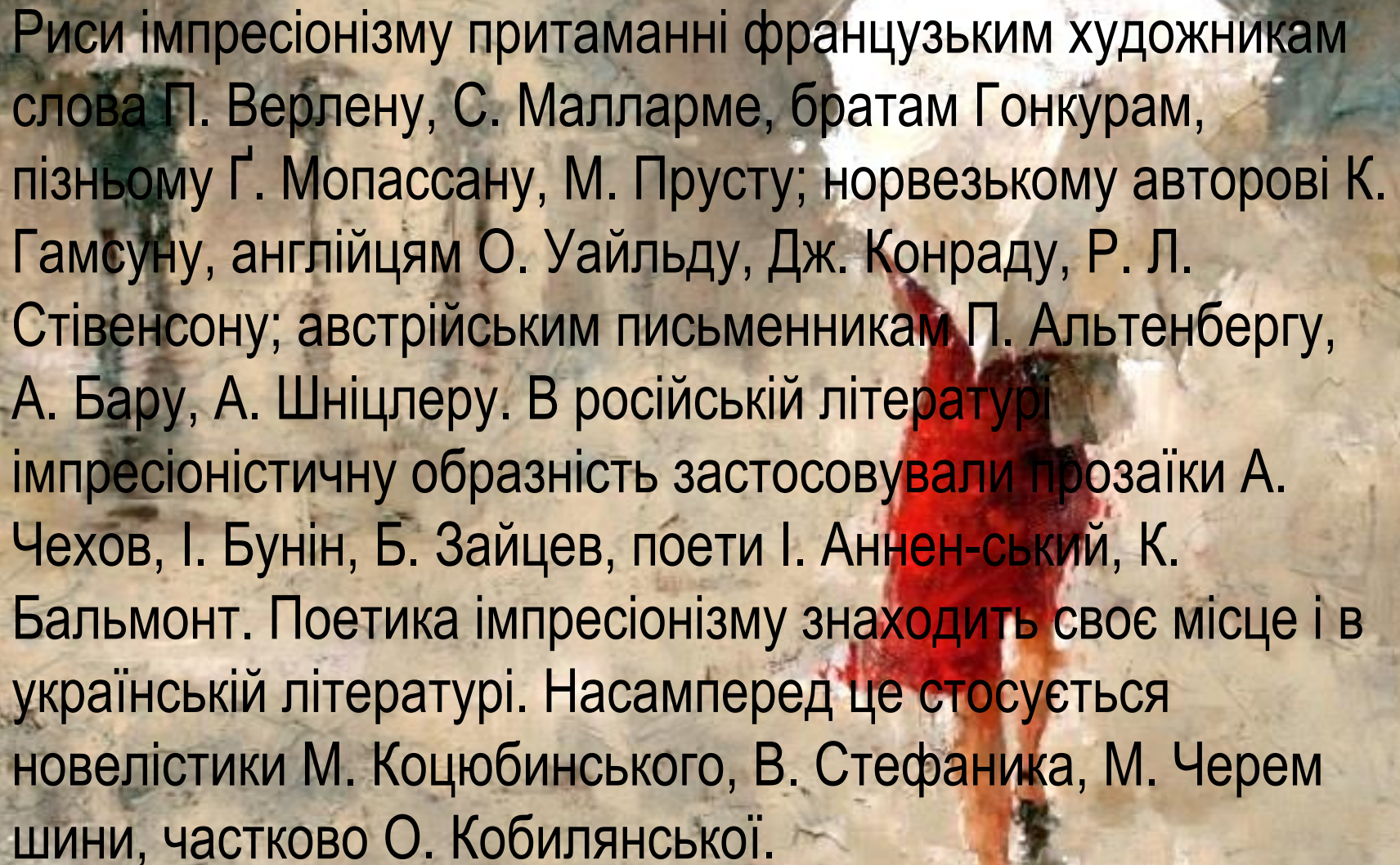

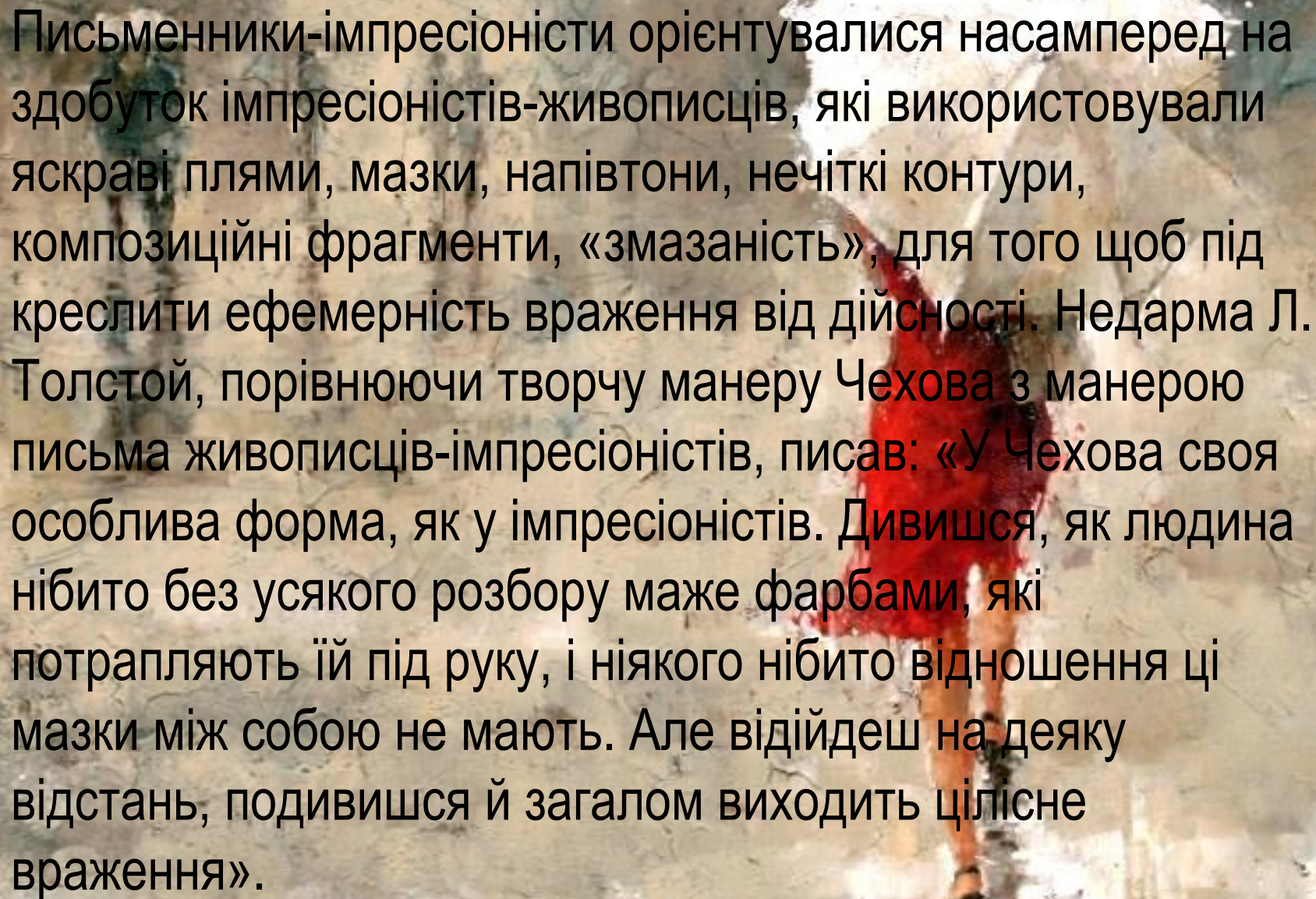
Риси імпресіонізму:

- зображується не сам предмет, а враження від нього - імпресіоністи орієнтуються на почуття, а не на розум;
- відмова від ідеалізації: ставлячи перед собою завдання зафіксувати реальні моменти, імпресіоністи найчастіше заперечували поняття ідеалізації й ідеалу, адже ідеал відсутній в конкретній реальності;
- часопростір ущільнюється і подрібнюється, предметом мистецької зацікавленості стає не послідовна зміна подій і явищ (фабула), не соціальний, логічно впорядкований історичний відрізок або період життя героя, а уривчасті фрагменти, відбиті у свідомості персонажа;

-
- An impressionist painting depicting a woman in a vibrant red dress walking through a wet, reflective street. The scene is captured with soft, visible brushstrokes, characteristic of the Impressionist style. The background is a mix of light and dark tones, suggesting a rainy atmosphere. The woman is the central figure, moving away from the viewer towards the right side of the frame. Her dress is a bright, saturated red, which stands out against the more muted, textured background. The ground is highly reflective, showing distorted reflections of the woman and the surrounding environment. The overall mood is one of quiet observation and atmospheric beauty.
- герой імпресіоністичного твору цікавий не так своєю активністю, спрямованою на перетворення зовнішнього світу, як саме «пасивною» здатністю сприймати, реагувати на зовнішні збудники, бути носієм, навіть колекціонером вражень;
 - найпоширенішим жанром імпресіонізму стає новела. Український імпресіонізм на тлі західноєвропейського мав яскравіше лірико-романтичне забарвлення, що зближувало його (а нерідко й змішувало зовсім) з неоромантизмом та символізмом.

An impressionist painting of a woman in a vibrant red dress walking away from the viewer on a wet, reflective street. The brushstrokes are visible and textured, capturing a sense of movement and light. The background is a mix of warm, earthy tones, suggesting a city street scene.

Риси імпресіонізму притаманні французьким художникам слова П. Верлену, С. Малларме, братам Гонкурам, пізньому Ґ. Мопассану, М. Прусту; норвезькому авторові К. Гамсуну, англійцям О. Уайльдду, Дж. Конраду, Р. Л. Стівенсону; австрійським письменникам П. Альтенбергу, А. Бару, А. Шніцлеру. В російській літературі імпресіоністичну образність застосовували прозаїки А. Чехов, І. Бунін, Б. Зайцев, поети І. Аннен-ський, К. Бальмонт. Поетика імпресіонізму знаходить своє місце і в українській літературі. Насамперед це стосується новелістики М. Коцюбинського, В. Стефаника, М. Черемшини, частково О. Кобилянської.

An impressionist painting of a woman in a red dress walking away from the viewer on a wet, reflective surface. The brushstrokes are visible and textured, characteristic of the Impressionist style. The background is a mix of light and dark tones, suggesting an outdoor setting with reflections on the ground.

Письменники-імпресіоністи орієнтувалися насамперед на здобуток імпресіоністів-живописців, які використовували яскраві плями, мазки, напівтони, нечіткі контури, композиційні фрагменти, «змазаність», для того щоб підкреслити ефемерність враження від дійсності. Недарма Л. Толстой, порівнюючи творчу манеру Чехова з манерою письма живописців-імпресіоністів, писав: «У Чехова своя особлива форма, як у імпресіоністів. Дивишся, як людина нібито без усякого розбору маже фарбами, які потрапляють їй під руку, і ніякого нібито відношення ці мазки між собою не мають. Але відійдеш на деяку відстань, подивишся й загалом виходить цілісне враження».

Своєрідною ланкою, що поєднує імпресіонізм у живописі й літературі, є вірш О. Мандельштама «Імпресіонізм». У ньому присутні образи з картин Клода Моне («Бузок на сонці») та Камі-ля Піссарро («Бульвар Монмартр», «Площа французького театру в Парижі»):

Художник нам изобразил Глубокий обморок сирени

И красок звучные ступени

На холст, как струпья, положил.

Он понял масла густоту — Его запекшееся лето

Лиловым мозгом разогрето, Расширенное в духоту.

А тень-то, тень все лиловой,

Свисток, иль хлыст, как спичка, тухнет, —

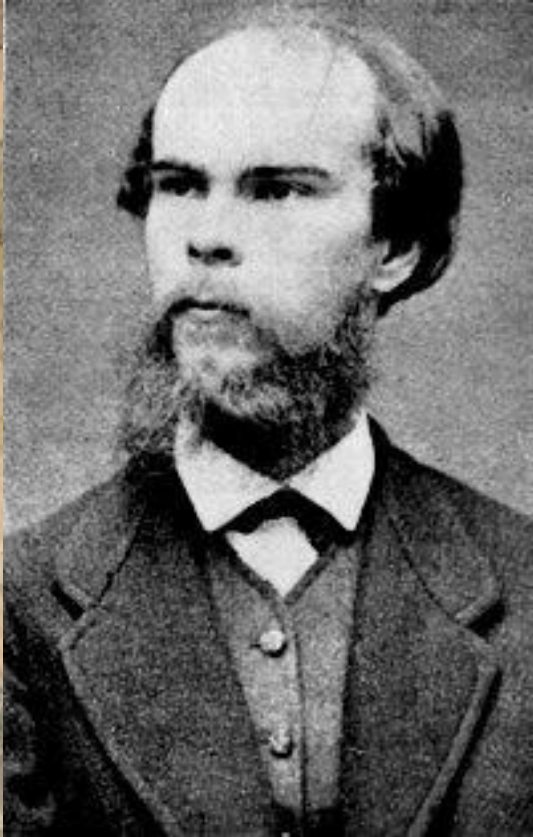
Ты скажешь: повара на кухне

Готовят жирных голубей.

Угадывается качель, Недомалеваны вуали, И в этом

солнечном развале Уже хозяйничает шмель.

Відомі представники імпресіонізму

Поль Верлен

Стефан Малларме

Роберт Стівенсон

Антон Чехов

Костянтин Бальмонт

Василь Стефаник

An impressionistic painting of a woman in a vibrant red dress walking away from the viewer on a wet, reflective street during a rainstorm. She holds a large, light-colored umbrella. The background is blurred, showing other figures and buildings, creating a sense of movement and atmosphere. The overall style is soft and painterly, with visible brushstrokes and a rich color palette.

Дякую за увагу